

În acolada unui gând

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Iar m-am trezit cu fața către lună
Și m-am spălat pe ochi cu raza ei,
În minte am, abstractă și nebună,
O teoremă prinsă-ntre idei.

Cu mâinile ascunse-n acolada
Percepției din buzunarul gol
Mă-ntreb: să fie dimineața nada
Ce-mi antrenează gândul rostogol

Spre prima poezie dezbrăcată
Când ne-ascundem povestea printre foi?
Era-n aprilie și dintr-o dată
Au înflorit magnolii peste noi.

- Îți jur, iubite, iarna poartă vina
Că noaptea își așterne peste gând
O catifea pe care nici lumina
N-o poate-nvinge. Nu mai știu de când

Ceasornicul rânjește în perete,
Cu minutarul rupt de-acum un an,
Spre fericire nu se vând bilete,
E casa-nchisă. Lustra din tavan

Își încălzește brațele sub cerul
Odăii mele. Cărei primăveri
Îi ești târziu, în noapte, mesagerul?
Aș vrea april să fi-nceput de ieri...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif